

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΗΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ετησία 50. 10.—
Ἐξέμνητος 5,50
Τριμηνιος 3.—

Ἐτησία 70. 12.50
Ἐξέμνητος 6,50
Τριμηνιος 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαΐου 1918

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 24

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Κατόπιν ὁ Ἀϊρτων καὶ ὁ Πέγκροφ ἄφρισαν τὴν θέσιν τοὺς, ὅχι χωρὶς νὰ ὑποστούν καμμιὰ δεκαριά τουφεκιές, διέσχισαν τὸ νησάκι μ' ὅλην τὴν τὴν γρηγοράδα, ἐπὶ ἡδονῇ στήν πυρόγα, πέρασαν τὸ κανάλι τὴν στιγμήν ποῦ ἡ δεύτερη βάρκα ἐφθασε στὴ μεσημβρινὴ ἄκρην, καὶ ἐτρέξαν νὰ χωθοῦν σὺν σὺν τὰ Καμίνια.

Μόλις ἐνόηθησαν αὐτοὶ μὲ τὸν Κύρο Σμιθ καὶ τὸν Χάρμπερτ, οἱ πειραταὶ τῆς πρώτης βάρκας βγήκαν στὸ νησάκι καὶ τὸ ἐψάξαν ἅπ' ἄκρην ὡς ἄκρην.

Σχεδὸν τὴν ἴδια στιγμήν, ἀκούσθησαν νέοι πυροβολισμοὶ ἀπὸ τὸ στόμιον τῆς Εὐχαριστίας, ὅπου ἡ δεύτερη βάρκα εἶχε πλησιάσῃ. Ἀπὸ τοὺς ὀκτὼ ἐπιβάτες τῆς, δύο ἐπληρώθησαν θανάσιμα ἀπὸ τὸν Γεδεὼν Σπίλεττ καὶ τὸν Νάβ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ βάρκα ἐπέσεε στὴς ξέρες τοῦ στομίου καὶ ἐγένετο κομμάτι.

Οἱ ἑξὶ ἐπιβάτες ποῦ ζούσαν ἀκόμην, βρέθησαν τότε στὸ νερό. Καὶ σηκώνοντες τὰ τουφεκία τοὺς ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ μὴ βραχοῦν, κατόρθωσαν νὰ βγοῦν στὴ δεξιὰ ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ κεῖ, βλέποντες ὅτι ἦσαν πολὺ ἐκτεθειμένοι στὸ πῦρ τῶν κορυμμένων ὑπερασπιστῶν τοῦ νησιού, τώβαλαν στὰ πόδια πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ναυαγίου καὶ ἐστάθησαν ἐκεῖ ὅπου δὲν τοὺς ἐφθάναν ἡ σφαίρες.

Ἡ κατάστασις λοιπὸν τώρα ἦταν αὕτη : στὸ νησάκι, δώδεκα κατάδικοι, πολλοὶ ἅπ' αὐτοὺς βέβαια πληγωμένοι, ἀλλ' ἔχοντες ἀκόμην στὴ διάθεσιν τοὺς μιά βάρκα. Στὸ νησί, ἄλλοι ἑξὶ δὲν μπορούσαν ὅμως νὰ φθάσουν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰ τὸ ἐπρεπε νὰ περάσουν τὸ ποτάμι, ποῦ τὰ γεφύρια του ἦσαν σηκωμένα.

— Καλὰ πάμε ! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ μπαίνοντας στὰ Καμίνια. Κύριε Σμιθ, πάμε καλὰ ! Τί λέτε καὶ οἱ ἄλλοι ;

— Νομίζω, ἀποκρίθηκε ὁ

μηχανικός, ὅτι ἡ μάχη θὰ λάβῃ τώρα νέα φάσιν, γιὰτὶ δὲν μπορούμε νὰ υποθέσουμε, ὅτι οἱ κατάδικοι αὐτοὶ εἶνε τόσο κουτοί, ὥστε νὰ τὴν ἐξακλουθήσουν μὲ τοὺς ἴδιους δυσμενεῖς γι' αὐτοὺς ὁρους.

— Τὸ κανάλι ὅμως δὲν θὰ τὸ περάσουν ποτέ, εἶπε ὁ Πέγκροφ. Ἡ καραμπίνας τοῦ Ἀϊρτων καὶ τοῦ Σπίλεττ εἶνε πάντα ἐτοιμὲς νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.

— Τί νὰ σοὺ κάμουν ἡ καραμπίνας μπροστὰ στὰ κανόνια τοῦ καραβιοῦ ! εἶπε ὁ Χάρμπερτ.

— Μὰ τὸ βρῖκι δὲν εἶνε ἀκόμην στὸ κινάλι.

— Ἄν ἔλθῃ ὅμως ; ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμιθ.

— Ἀδύνατο ! Ὅλα κινδύνει νὰ πέσῃ ἔξω καὶ νὰ χαθῇ.

— Ναι, ἀποκρίθηκε ὁ Ἀϊρτων ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἐπιφελεθῇ ἀπὸ τὴν παλίρροια καὶ νὰ μῆ, χωρὶς ἄλλο κίνδυνο παρὰ νὰ καθήσῃ στὰ ρηχά. Καὶ τότε τὰ κανόνια δὲν θὰ μᾶς ἀφίγαν νὰ κρατήσουμε τῆς θέσεως μας.

— Ἀλήθεια, ποῦ νὰ πάρ' ἡ ὀργή ! ἐφώνησε ὁ Πέγκροφ. Καὶ νά, οἱ κακούργοι αὐτοὶ ἐτοιμάζονται νὰ σαλπάρουν.

— Ὅλα ὑποχρεωθούμε ἴσως νὰ καταφύγουμε στὸ Γρανίτινο Παλάτι, παρατήρησε ὁ Χάρμπερτ.

— Νὰ ἰδοῦμε ! ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός.

— Ὁ Νάβ ὅμως καὶ ὁ Σπίλεττ ;

— Ὅλα ἰδοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θὰ γυρίσουν ὅταν θὰ εἶνε καιρός. Ἀϊρτων, ἐτοιμάσου. Ἡ καραμπίνα σου θὰ μιλήσῃ τώρα.

Ὁ Γοργὸς εἶχε μισοσηκώσῃ τὴν ἀγκυρά του καὶ ἦταν φανερό ὅτι ἐτοιμάζονταν νὰ πλησιάσῃ στὸ νησάκι. Ἡ θάλασσα θάναβαινε ἀκόμην μιάμισον ὥρα καὶ ἐπειδὴ τὸ ρεύμα δὲν ἦταν τόσο δυνατό, τὸ βρῖκι θὰ μπορούσε νὰ μανουβράρῃ. Ἀλλὰ ὅσο γιὰ τὴν μῆν στὸ κανάλι, ὁ Πέγκροφ, — καὶ ὡς ἔλεγε ὁ Ἀϊρτων, — δὲν μπορούσε νὰ παραδεθῇ, ὅτι θὰ τολμούσε νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, οἱ πειραταὶ ποῦ κατεῖχαν τὸ νησάκι, προχώρησαν σιγά-σιγά πρὸς τὴν ἀντίθετη ἀκτὴ καὶ δὲν τοὺς χωρίζεε τώρα ἀπὸ τὴν στεγνὰ παρὰ τὸ κανάλι. Ὁπλισμένοι μὲ ἀπλὰ τουφεκία, δὲν μπορούσαν νὰ βλάψουν τοὺς ἀποίκους ποῦ φύλαγαν τὰ Καμίνια ἢ στὸ στόμιον τῆς Εὐχαριστίας, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔξεραν ὅτι αὐτοὶ εἶχαν καραμπίνας ποῦ ἐφορῶν μακριά, δὲν ἐκρίναν ἀναγκαῖο νὰ φυλάσσονται καὶ ἔτσι ἀκάλυπτοι περπατοῦσαν στὴν ἀπροσμάχη.

Δὲν ἀργήσαν νὰ ἐννοήσουν τὸ λάθος τοὺς. Ἡ καραμπίνας τοῦ Ἀϊρτων καὶ τοῦ Γεδεὼν Σπίλεττ ξαναμίλησαν καὶ θὰ εἶπαν, φαίνεται, πολὺ δυσάρεστα πράγματα σὲ δύο ἀπὸ τοὺς κατάδικους, γιὰτὶ ἀμέσως ἐπε-

«Τὸ βρῖκι χωρίστηκε στὰ δύο.»

σαν ανάσκελα. Οι άλλοι όπου φύγη-φύγη. Δεν εσκέφθησαν καν να σηκώσουν τους πληγωμένους ή σκοτωμένους συντρόφους των, για να φθάσουν τρέχοντας στη άλλη άκρη του νησιού, να πηδήσουν στη βάρκα που τους περίμενε και να αρχίσουν να λάνουν βιαστικά προς το βόρειο.

— Όχι, λιγότεροι! εφώναξε ο Πέγ-κρο. Πάμε καλά!

— Όχι και τόσο! αποκρίθηκε ο Άν-των, γεμίζων την καρμπίνα του. Δεν βλέπετε που το βόρειο ξεκίνησε;

Πραγματικώς, ο «Γοργός» σήκωσε πιά την άγκυρά του κι' άρχισε να πλέη προς την ξηρά. Ο άνεμος φυσούσε από τη θά-λασσα. Δυό παλιά μόνον είχαν ανοιχθή, το παροκέτο κι' ο μεγάλος φλόκος, και σιγά-σιγά το βόρειο επλησίασε.

Από την Εύχαριστία κι' από τα Καμί-νια, παρακολουθούσαν το κίνηματά του χωρίς να δίνουν σημαία ζωής, αλλά όχι και χωρίς ανησυχία... «Ω, θά ήταν φοβερή ή θέσις των άποδίκων, όταν θά βρισκουν-ταν εκτεθειμένοι, από μικρή απόστασι, στα κανόνια του βορικού και δεν θά μπο-ρούσαν να ταποκρυφθούν αποτελεσματικά! Και πώς θά άποδίδαν τότε τους κακούρ-γους εκείνους ναποβιβασθούν;...

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Αγαπητοί μου,
Γ' άλλη πνευματική εορτή, σεμνή τελετή της Τέχνης, έγινε την περα-σμένη εβδομάδα: Τάποκαλυπτήρια της προτομής του Σπύρου Σαμάρα, που στήθηκε από τον Δήμο Αθηναίων στο κομψό περιβόλακι του Δημοτικού Θε-άτρου. Είπε το πρώτο μνημείο που υψώ-νεται στην πρωτεύουσά μας για «Έλληνα μουσικό, το πρώτο άκόμι, που τιμή έναν Έλληνα καλλιτέχνη. Πραγματικώς, αν γυρίσετε όλη την Αθήνα, δεν θά βρήτε ούτ' ένα μαρμαρό, ούτ' ένα μαρμαράκι, αφιερωμένο 'ς έναν ποιητή, 'ς ένα συγ-γραφέα, 'ς ένα ζωγράφο, 'ς ένα μουσικό, 'ς ένα γλύπτη. Δεν έχουμε παρά δυό-τρία αγάλματα ή μνημεία ήρώων καί ποσα—πάρα πολλά μάλιστα—εθνικών ευεργετών και άνάμεσα 'ς αυτά, έναν ποιητή Βύ-ρωνα, φίλελληνα όμως, όχι Έλληνα, — κ' ένα Φίλα Φεράο, δίπλα στον Πατρι-άρχη, ως εθνομάρτυρα κι' όχι ως ποιη-τή. Οι μεγάλοι ποιηταί της Νέας Έλ-λάδος δεν αξιολογήσαν άκόμα νάχουν το μνημείο τους στην ελληνική πρωτεύουσα. Ούτε Σολωμός, ούτε Βαλαωρίτης, ούτε Κάλβος, ούτε Παράσχος. (Φαντασθήτε, ούτε ο Παράσχος, ο κατ' έξοχην Αθη-ναίος ποιητής, το είδωλο του τόπου, δεν έχει μιά προτομή, εκεί 'στό άντρο των Νυμφών, κοντά 'στό μονοπάτι!...) Κι' από τους μεγάλους συγγραφείς, ούτε Ραγ-καβής, ούτε Ροΐδης, ούτε Παπαδιαμάντης, ούτε Βιζυηνός. Κι' από τους μεγάλους ζωγράφους, ούτε Γκνός, ούτε Λύττας. Κι' από τους μεγάλους μουσικούς, ούτε Μάντζαρς, ούτε Καρρέρ. Μόνον, από προ-χθές, πρώτος καλλιτέχνης, ο Σπύρος Σα-μάρας.

Μεγάλος βέβαια μουσικός κι' ο συνθέ-της της «Φλόρα Μισάμπιλις», της «Μαρ-τυρός», της «Ρέας» και της «Κρητικοπού-λας»,—εθνοπαϊκής φήμης μάστορας,—άξι-ζει την τιμή που του έγινε. Άλλά πάντα υπό τον όρο να μη μείνη για πολύν και-

ρό μοναδικός, ναποκτήση γρήγορα τους αξίους του και τους αξιωτέρους του ά-κόμα συντρόφους. Η προτομή του Σα-μάρα πρέπει να γίνει ή άπαρχή του Παν-θέου, που χρεωστεί να ιδρύση ή ελληνική πρωτεύουσα στους έξοχους άνθρώπους της Τέχνης και των Γραμμάτων. Ο Ξένος που επισκεπτεται την πόλι αυτή, τόσο ένδοξον από την αρχαιότητα, πρέπει να βλέπη ότι είνε σήμερα ή κεφαλή ενός νέου Βασι-λείου, ενός νέου Έθνους πολιτισμένου, που και Τέχνη έχει και Φιλολογία. Και θά το βλέπη καλά, αν βλέπη στής πλα-τεΐας της και στα πάρκα, αγάλματα ή προτομές Έλλήνων ποιητών, συγγρα-φέων, μουσικών, ζωγράφων.

Μιά τέτοια γνώμη εξέφρασα, γράφων προ ήμερών στάς «Αθήνας» για την προ-τομή του Σαμάρα. Κ' είδα με μεγάλη μου χαρά να την ασπάζονται άμέσως κι' ή αθηναϊκή κοινωνία κι' ή Δημοτική Αρχή. Ο δημοσχεύων μάλιστα κ. Πά-σης μεταχειρίσθηκε σχεδόν τα ίδια μου τα λόγια, για να μās δώση επίσημος την καλή υπόσχεσι. Κ' ίδού τι είπε στο λόγο, που εξέφώνησε κατά τα προχθεσινά άπο-καλυπτήρια: «Θά έπιτραπή εις τον Δήμον Αθηναίων να πιστεύση, ότι διά της ση-μερινής τιμής προς την μνήμην ενός με-γάλου εργάτου της Τέχνης, γίνεται ευτυ-χής άπορχή ενός γενικωτέρων βλέψων καλλιτεχνικού Πανθέου, άποδεικνύοντος ότι το αρχαίον πνεύμα, βραδέως άλλ' ά-σφαλώς, παλινστει εις την κοιτίδα του». Άς το ευχηθούμε και πάλι!

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' NEVES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Οι άδελφοί Γκρέβ ήταν γεμάτοι ενεργη-τικότητα. Αντί να καταβληθούν από την κακοτυχία και να σταυρώσουν τα χέρια, περιμένοντες το θάνατο, κύταζαν ευθής πώς να τον αντιμετώπισουν. Και πρώτα πρώτα θέλησαν να ίδουν πόσα τρώφιμα και πόση καύσιμη ύλη είχαν.

Άλλοίμονο! ούτε τα φαγητά που τους έμεναν ήταν πολλά, ούτε τα ξερόκλαδα και τα φρούτα που είχε μέσα ο Πύργος. Άλλά όταν είδε την άνησυχία των παιδιών, ο Παύλος τους είπε:

— Μπορείτε να κρατήσετε ό,τι έχετε για σας. Για μένα μη σάς νοιάζει. Έγώ έχω το φορτί μου και το τυρί μου θά μου φθάσουν για πολύν καιρό. Άν θέλετε μά-λιστα, σάς δίδω και το φορτί μου. Άν σάς χρειάζεται, ευχαρίστως. Έγώ είμαι πιο συνεθισμένος από σας να στερούμαι και άντέχω και στην πείνα και 'ς όλα.

— Όχι, όχι, Παύλε! δεν το έννοούμε έτσι! εφώναξε ο Δοναλντ, κτυπών τον ώμο του καλού οδηγού. Ό,τι έχουμε θά το μοιρασθούμε και οι τρεις ως το τελευ-ταίο κομμάτι. Έν τούτους σ' ευχαρι-στούμε πολύν για την ευγενική προσφορά σου. Μās θυμίζει την ιστορία των στρα-τιωτών του Κλέιβ, που ο θεός μās την διηγείται συχνά.

Και ο Δοναλντ διηγήθηκε του Παύλου την συγκινητική αυτή ιστορία: Οι Ίνδοι στρατιώται του Άγγλου στρατηγού Κλέιβ, πολιορκημένοι κάποτε σ' ένα φρούριο, από έχθρους είκοσι φορές περισσότερους, την στιγμήν που ή πείνα άρχισε να γίνεται άνυπόφορη, προθυμοποιήθηκαν να προσ-φέρουν στους Άγγλους συντρόφους τους όλο το ρύζι που υπήρχε στο φρούριο βε-

βαιώνοντες ότι αυτοί θά ευχαριστούντο αν τους έδιναν μόνο το νερό που θα έχοι σήμερον για το βράσιμο, δηλαδή το ριζόνερο.

Όσο διηγείτο ο Δοναλντ, το πρόσωπο του Παύλου ζωήρευε, τα μάτια του έλαμ-παν και όλη του ή φυσιογνωμία μωρνε-ρούσε, ότι τά ευγενικά αυτά αίσθηματα εύρισκαν μέσα του μίαν απήχησι.

Και οι τρεις, ένθαρρυνόμενοι από τη σκέπη ότι ο ήρωϊσμός, ή γενναϊότης, βοηθεί τον άνθρωπο να υποφέρει και ν' άντέχη, άπεφάσισαν να δειχθούν και αυτοί γενναίοι.

Σ' αυτό το άναμεταξύ, τι έκαναν οι φί-λοι τους στην Αργελή;

Ο κ. Μπράιττον κι' ο στρατηγός, στην αρχή, δεν άνησύχασαν πολύ. Άλλά το πρωί της άλλης ήμέρας, ύποχρεώθησαν να αναγνωρίσουν την σοβαρότητα της κατα-στάσεως. Γιατί κι' ή άλλη αυτή ήμέρα, που για πολύν καιρό κατόπι θά την θυ-μούνταν στην κοιλάδα της Αργελής με το όνομα «Μαύρη Πέμπτη», δεν έφερε καμ-μιά καλλιτέρευσιν. Πάντα ο ίδιος σκοτει-νός ούρανος, το ίδιο πυκνό χιόνι, ο ίδιος λυσσασμένος άνεμος. Προϊν βγούν από τα δωμάτιά τους, ο κ. Μπράιττον κι' ο στρα-τηγός, άρχισαν κιόλα να μαθεύονται στο χωριό ή καταστροφές που έγεναν τη νύ-κτα. Ο κεντρικός δρόμος της Αργελής ήταν κλεισμένος από το χιόνι. Εργάτες πολλοί πολεμούσαν να τον ανοίξουν. Άλλά του κάκου μόλις έσκαβάν ένα χαντάκι, το χιόνι έπεφτε και τον ξαναγέμισε. Κανένα τραϊνόν δεν είχε φθάση από χθές.

Ένας ταχυδρόμος από το Βιδάλο, που έδοκίμασε να ταξιδέψη μ' όλη τη χιονο-θελία, αναγκάσθηκε να ξεζέψη στο δρόμο και να πατατήσει ταμάκι του. Σέρ-νοντας τάλογό του από το χαλινάρι, με μεγάλο κόπο κατόρθωσε να φθάση στα πρώτα σπίτια της Αργελής. Ένας ά-χθοφόρος, μισοθαμμένος στο χιόνι, μό-λις και μετά βίας σάθηκε από κάτι ευ-λοκόπους. Πολλά σπίτιακια γκρεμίστηκαν από χιονοστιβάδες κι' οι κάτοικοί τους έμεναν άστεγοι, αλλά κι' ευχαριστημέ-νοι που γλύτωσαν τη ζωή.

Άλλά όσο προχωρούσε ή ήμέρα, έφθα-ναν ειδήσεις τρομερότερες. Γώρα υπήρ-χαν και θύματα. Και ξωα και άνθρωποι, είχαν βρή το θάνατο την τραγική εκείνη νύκτα.

Τά τρία παιδιά εξακολουθούσαν να λεί-πουν, ένθ' ο άνεμος λυσσοῦσε και το χιόνι έπεφτε σά να μην ήθελε να πάψη ποτέ. (Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

Στη ζωή δυό δρόμοι είν' ανοιγμένοι: ο ένας χλωρός κι' ερημος περνώ, δίχως καμία ή πόνο κατεβαίνει κι' απ' τα πιο όμορφα του τά βουνά. Ο διαβάτης μόλις τον ξαγοίγει,—σάν νερό, που ρέει μέσ' στη φαγή, και το υγρό μουρμουρίσμα του πνίγει μέσ' στους άμους, γύρω απ' την πηγή.

Ο άλλος,—ρέμμα ασκλάβωτο λές'—μιά-με του αιώγιου μόχθου τον άχό, [ξεί- μέσ' στα πόδια του Άσωτου παφλάζει και του Έξίωνα στρέφει τον τροχό. Ο ένας στέκει—ο άλλος δέ θά σβύση!—ο ένας βγαίνει απ' τ' άλλου τον χαμό:—Κατ'εραία τ' αλλάνι έχουν βαρτίσει και φιλοδοξία τον ποταμό.

[Alfred de Musset]

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

[Μήνημα του Alphonse Daudet]
[Συνέχεια. Ίδε σελίδα 167]

Το διάβασμα αυτό, φαίνεται, είχε καταπονήσει 'ς όλο το στίτι. Ο Άνδρος κοιμόνταν στην πολυθρόνα του, οι μύγες στο ταβάνι, τα κα-ρίνια στο κλουβί τους, εκεί κοντά στο παράθυρο. Το μεγάλο ρολόγι έγκλίβε: τικ-τάκ, τικ-τάκ. Και μέσα στον γενικό αυτό λήθαργο, κοριτσάκι εξακολουθούσε το διά-βασμά του σοβαρά: «Άμ... σως... λέ... ον... τες... όρ... σαν και... τον... κα... σά... ρα... ξαν...» Αυτή η στιγμή μπήκα. Οι λέοντες του Αγίου Ειρηναίου, δριμύντες στην άμαρα, δεν θά προξενούσαν τόσο φόβο, όσον εγώ. Η μικρή βγάει α φωνή, το μεγάλο βιβλίο της έρπει, τα καραρίνια, οι μύγες ξυ-πνούν, το ρολόγι κτυπά, ο γέρος κτεταί όρθός, τρομαγμένος: κ' σαστισμένος λιγάκι, σταματά το κατόφλι και λιγάζω δυνατά:

— Καλήμέρα σας, καλοί άν-θρωποι! Είμαι φίλος του Μωρίς! Ω, να βλέπατε τότε τον καίμενό γέρο, να τον βλέπατε πώς ήλθε μένα μ' άπλωμένα τα χέρια, πώς γκάλιασε, πώς με φίλησε, και πώς άρχισε να τριγυρίζει παραζα-σμένος μέσα στην κάμαρα, κά-ντας:

— Μπα!... μπα!... μπα!... Όλες ή ξάρες του προσώπου του γελοῦσαν. Είχε κοκκινίση. Και κλάιζε:

— Μπα, παιδί μου!... μπα, παι-δί μου!...

Έπειτα πήγε στο βάθος, φωνά-ζοντας:

— Μαμέττα! Μαμέττα! Μιά πόρτα ανοίγει, ένα τρέξιμο άν ποντικού στο διάδρομο και νά, Μαμέττα!... Α, τί χαριτωμένη γρούλα, με τό σκουρτίτσα της, που με κίτρινα φιογκάκια, με τό σκού-ρο μελιτζάνι της φουστάνι και με τό κεντημένο της μαντήλι, που τό κοιτάς στο χέρι, νά να με τι-μή κατά τη συνήθεια του καιρού!... Πράγμα περιεργο και συγ-νητικό: Τά δυό γεροντάκια έ-μειναν. Μ' ένα φουστάνι και με τρινα φιογκάκια, κ' εκείνος θά πορούσε να λέγεται Μαμέττα. Η άθινη όμως Μαμέττα πρέπει να έ-λαβε πολύν στη ζωή της, γιατί ή άκόμα πιο ζαρωμένη κι' από τον άντρα της. Όπως αυτός, κ' εκείνη είχε κοντά της ένα κορι-τσάκι του Όρφαγοτροφείου, που την άφινε ποτέ. Και τό συγκι-νωτικώτερο απ' όλα, αλήθεια, ήταν ή βλέψη κανείς τους δυό γέρους να φυλάγουν και να τους διαφεν-δούν ή δυό μικρούλες όρφανές της ποδιάς της γαλάζιες.

Καθώς μπήκε, ή Μαμέττα άρ-σε να μου κάνη μιά μεγάλη ρε-σένσα; αλλά με μιά λέξι, ο γέ-ρος της ή έκοψε στη μέση:

— Είπε φίλος του Μωρίς!

Η Μαμέττα τότε τρέμει, κλάει, και τό μαντήλι της, γίνεται κόκ-κινο, κατακόκκινο, άκόμη πιο κόκ-κινο από κείνον. —Κι' αυτοί οι γέ-ροι! Μιά σταλιά μόνον αίμα έχουν

στης φλέβες τους, και με την πα-ραμικρή συγκίνησι, τους άνεβαίνει όλο στο πρόσωπο!

— Μιά καρέκλα γρήγορα!... λέει ή γοργά στη μικρά της.

— Άνοίξε τά παραθυρόφυλλα!... φωνάζει ο γέρος στη δική του.

(Έπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΔΙΚΙΔΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 1742:
ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ Β'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1918

1.—Είς τον Διαγωνισμόν τούτον δικαιούται να λάβουν μέρος, δωρεάν μόν, όλοι όσοι έχουν πνευδώνυμον διά τό 1918, επί πληρωμής δέ λεπτών 50 εις γραμματόσημον, οι λοιποί συνδρι-μηταί, και δραχμής μίς οι άγορασταί.

2.—Έκαστος; και διαγωνιζόμενων όφείλει να στείλῃ από μίαν Συλλογήν Πνευματικών Άσκήσεων, πρωτοτύπων, ίδικων του, άδοκησέντων, αί όποίαι δεν ποεί να είνε ούτε όλιγώτεροι των 10, ούτε περισσότεροι των 15.

3.—Κάτωθεν της τελευταίας Πνευ-ματικής Άσκήσεως, μετά την λέξιν Τέ-λος, ο διαγωνιζόμενος όφείλει να γράψῃ την έξῃς «Διαδικασίαν» και να υπο-γράψῃ αυτήν με τό αληθές του όνομα: «Επί λόγω τιμής, διαδίδω την Διά-πλασιν, ότι όλας τάς άνωτέρω Πνευ-ματικάς Άσκήσεις συνέθεσα μόνος μου, ουδέμιαν δ' ές αυτών άντέγραψα άλλα-ρχόντες ή χειρογράφου ή έντύπου, ούτε ήκουσα (έκτός των Δημωδών Δινημά-των), λεγομένην παρ' άλλου».

4.—Συλλογαί, περιέχουσαι άντιγραμ-μένας άλλων, ήτοι κλοπιμαίας Άσκή-σεις, αποκλείονται του Διαγωνισμού. Άποδεικνύμεναι καταγγελλίαι περί τού-του, είνε δεκταί από πάντα άναγνώστην.

5.—Η συλλογή πρέπει να είνε όσω το δυνατόν πλήρης: να περιέχῃ δηλαδή Άσκήσεις όλων των ειδών.

6.—ΑΠΕΝΑΝΤΙ έκαστης άσκήσεως, εις τό περιώριον της σελίδος, πρέπει άρκεύτως να είνε γραμμένη ή λύσις της.

7.—Όσοι λησμονήσουν ή παραλεί-ψουν σκοπίως να σημειώσουν εις τό τετραδίου την ηλικίαν των, θά κατατά-χθουν εις την Άνωτέραν Τάξιν, οίαν-δήποτε ήλικίαν και άν έχουν.

8.—Αί Άσκήσεις πρέπει να είνε πολύν καβαρογραμμένα και ενάντηνιστοι, εις μεγάλα έκ κοινού χάρον τετραδία.

9.—Αί συλλογαί, έπιγραφόμεναι: «Πνευματικά Άσκήσεις δια τον 174ον Διαγωνισμόν» είνε δεκταί από σήμερον μέχρι της 30 Ιουνίου έ. έ.

10.—Κατά τό διάστημα της Β'. Εξαμηνίας του 1918 θά δημοσιεύων-ται εις την «Διάπλασιν» Άσκήσεις κατ' ελευθέρην έκλογήν, έκ των έγκριθασμέ-νων του παρόντος Διαγωνισμού αποκλει-στικώς. Έως δέ να προκηρυχθῇ ο νέος Διαγωνισμός δια την Α'. Εξαμηνίαν του 1919, ουδέεις θά δύνανται να στεί-λῃ Άσκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οι λοιποί όροι είνε οι αυτοί με τους όρους πάντων των μεγάλων Διαγωνι-σμών, τους όποιους βλέπετε εις τό 5' Κεφάλαιον του Όδηγού περί Βραβείων (φυλ. 1ον, σελ. 8).

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ του τρέχον-τος 189ου Διαγωνισμού προς Σύνθεσιν Πνευματικών Άσκήσεων θά δημοσιευ-θούν άρκεύτως.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδευών την λύσιν με 10 λεπτά, θά λάβῃ άπλώς μέρος εις την Κλήρω-σιν. Έάν έλλῃ νά δημοσιεύῃ και τό όνομά του εις τους Δύτας, πρέπει να έ-σώσει λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)

α.) Παζλιντον

Έστάλη υπό Γεωργ. Α. Γιαννακούλια

ΣΟΣ	ΘΟΣ
ΟΣ	ΧΙ
Ι	ΚΑΡ
ΟΣ	
ΠΑ	ΚΑ

Τέσσαρες νήσοι του Αιγαίου.

β.) Διά τους Γαλλομαθεΐς
Έστάλη από τό Τραγουδι της Λευτερίας
Péle-Méle

Il faut bien le mal pour le rendre.

Δύσεις του 20ου φύλλου
α.) Νεϊλως, Νεϊγρ, Ζαμβέζης,
Όράγγης.—β.) Fais bien ce que tu fais.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μικρός Κωστήκης, μίαν στι-γμήν, άξαρνα φωνάζει:

— Σπάτε νάκούσετε ταύτι μου που κουδουνίζει!

(Γεγονός).

Έστάλη υπό του Στρατ. των Έλλήνων

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Αθήναι, 58 δδός Ευριπίδων
την 5ην Μαΐου 1918

ΑΠΟ την ήμέραν που δημοσίευσα, ότι χαρτί εις τό σχήμα μου τά χαρτο-πολεία των Αθηναίων δεν έχουν και ότι όποιος μου βρή, τό αγοράζω και 100 δραχμές: την δεσμίδα, κατήμερινώς έχω... δείγματα και προτάσεις! Φαίνεται ότι πολλοί, κ' έδω και εις τάς Επαρχίας, προσέβλεποντες την έλλειψιν και την ύψω-σιν, κατέσθωσαν, δεν ξέρω πώς, να προμηθευθούν διάφορα χαρτιά, και τώρα τά διαβθύν. Άλλά κανέν απ' αυτά δεν είνε εις τό σχήμα μου, δια προστυχότα-τα, και μου ήτουν 125 και 130 δρα-χμάς: την δεσμίδα! Άν ήθελα δηλαδή να τάγοράσω, θά έπρεπε να διατιμήσω τό τετρασέλιδον φύλλον μου τουλάχισ-τον 30 λεπτά, δια να βγάλω. Δεν μου λέγουν όμως, και ποιος θάγοράζε τέσ-σερες σελίδες εις τέτοιαν τιμήν;

Άλλοι πλέον άπορούν πώς ή «Διά-πλασις» μόνον δεν έχει χαρτί, ένθ' εκδί-δονται τόσα άλλα περιοδικά και έφημε-ρίδες. Τους άπαντώ, ότι αί έφημερίδες έπήραν χαρτί από την Κυβέρνησιν, ένθ' ή Διάπλασις δεν έπήρε. Εξήτησε, αλλά δεν υπήρχε πλέον νά της δώσουν. Άλλά και αί έφημερίδες εκδίδονται τώρα εις τό ήμισυ και τιμώνται εις τό διπλόν και τριπλόν (10 και 15 λεπτά). Όσον διά τά περιοδικά, μερικά ίσως ήμπο-ράσαν ναποθηκεύσουν χαρτί προ καιρού. Η Διάπλασις όμως δεν ήμπορεσε, διότι δεν είχε τ' άπαιτούμενα κεφάλαια.

Παροράματα.—Είς την τελευταίαν Κλήρωσιν των Δώρων, ο αριθμός 761 δημοσιεύθη κατά λάθος δύο φορές. Την δευτέραν φοράν είνε αντί του άριθ. 16.

—Κατά λάθος έπλησ; ο τρέχων 173ος Διαγωνισμός των Δώρων, από του 20ου φύλλου κ' έδωθεν, φέρεται ως 137ος. Αι-ορθώσεται τα.

Ρωτάς επιστολάς μου έστειλαν

ούτην την εβδομάδα οι έξῃς: Διοσκουλά

(τὸ πρῶτό της καὶ τὸ χαριτωμένον!) Παπαρούνα τῆς Πεντέλης (ποῦ ἐργάζεται ἀδιακόπως γιὰ μένα) Λέων τῆς Χαιρωνείας, Τρολλοασσακίαις, Εἰς Πτωχόποις (συγκλητικῶς το; 1) Τροαυδοῖ τῆς Λευτεριάς, διαβολάκι τῆς Χαλκίδος, Προσκοπία τοῦ Εὐξείνου κτλ.: — Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀγανεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιοφάνους δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀγανεύμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀντικουν εἰς ἀγρία, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα : Ἰούλιος Καίσαρ, ἀ. (11Κ). Νυχτολούλουδο, κ. (ΧΝ). Παγασαία Κόρη, κ. (ΜΚ). Εὐχὴ τῆς Μόνας κ. Ἀκόλουθος τοῦ Ναπολέοντος, ἀ. Μαγεμένος Βοσκός, ἀ. (ΚΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὶ 50. Διὰ τὰς περιττὰς 10 λεπτὰ ἢ ἑξῆς.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν τὰνταλλάξουν: — το Σπαθὶ τοῦ Διάκου με Γενν. Λέσβιον, Ἀνδρεῖο Ἑλληνόπ., Ἀδραμυτινούλαν, Τεύθραν, — ὁ Λέων τῆς Χαιρωνείας με Ἰδ. Ἑλλάδα, Νικ. τ. Αἰθρ. καὶ ὅλους τ. Λέοντας. — Τὸ Μικρὸ Ἀηδονάκι με Ψωφιδέα καὶ Τρολλοασσα. — το Θαλασσοπούλι τοῦ Φαλήρου με Λέοντα τ. Νερμ., Γυῖον τ. Ἰσκιον, Αἰτωλὸν, Κύνν., Διαβ. τ. Γεῖτ. Σπ. Δορδ. Κόρ., τ. Κυριάτων.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της : Τρολλὴν Νεότητα (ἔστειλα σὸν Μ. Βιθ. ταχέϊ ἀνέκρωσιν) Ἡρώα τοῦ Κιλκίς (σύμπωσις ! καὶ ὁ μωσ πολλὰ σου ἔχω ἐγκρίνει) Παναγ. Δ.Α. (δέχομαι, ἀλλὰ ὁημοσιεύω ὅσα μάρτυρον καὶ ὅσα χωρῶν, διὰ κλήρον) Κ. Γεωργ. (ἵποτε ἀκόμη) Παγασαίαν Κόρην (εὐχαριστῶ, ἔστειλα) Σεπτεσμῖνον Λόγγον (ὅν ξέζωω ἀκόμη, βλεπόντας καὶ κανοντας) Κυρ. Μιλ. (μπραβο, καλὸς ψιλογράφος εἶσαι καὶ σὺ ἄλλος ὅμως μοῦ ἔστειλες κάποτε, ὅς ἂν τόσο μυθιλλετικά, ὁλόκληρον Ἀθην. Ἐπιστολὴν τοῦ Φαίδωνος !) Φρανιζόλαν τῆς Μπύρας (σοῦ ἔγεινε ἡ καλλιτέρη ὑπόσχη) καὶ με τέτοιο ὁρεκτικό ψευδώνυμο μάλιστα !) Μίναν Κουτο. (διαβάσε τὸν Ὀδηγὸν ποῦ τὰ λέγει ὅλα) Καπετὰν Λατάνταν (ὠραῖο τὸ Καταστατικό τοῦ Συλλόγου σας, καὶ ἡ σφαγὴ, καὶ ὅλα) Ἑλληνηκὸν Παιῖνα (ποῦ τόπος γιὰ σεαυτοιστικά ! εἰς τὸ ἐρχόμενον θὰ δημοσιεύῃ ἡ προκήρυξις τοῦ Δημοφίσιμα το; καὶ κατόπιν θὰρχίσουν διαφορά ἀποτελέσματα Διαγωνισμῶν) Α.Μ.Νοβ. (ποῦ ὠραῖο τὸ γραμματάκι σου !)

Ἀνδρ. Ἑλληνοπ. (ἔλαβα ὑπάρχει πρὸς 3,80) Διαβολάκι τῆς Γεγονιάς (μὴ λυπάσαι γι' αὐτὸ τίποτα δὲν θὰ νεκρωθῇ) Κ. Ζ. Λιβανόν, Γιὰ τὴν Πατρίδα κλπ. κλπ.

Κόρη τοῦ Δοναβ., Κ.Α. Τσαντ., Βασιλίδα τῶν Πόλεων, Ναυτόπουλο, Χοῖστον Κ.Κορ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Μικρὸ Ἀηδονάκι, Σουλνιώτισσα, Φαίδωντα, Ἀφριμένον Κύμα, Ἰούλιον Καίσαρα, Ὁραῖο Θαλασσοπούλι (ἔστειλα).

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 7ην Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 173ου Διαγωνισμοῦ Ἀθῶνων Μαοτίων. Μαίουν. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 14ης Αὐγούστου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν δημο-τεστῇ.]

207. Δεξιόγριφος.

Κάτοικος ἀρχαίας χώρας;
Καὶ μὴ πρόβεισι μαζί.
Κάνουν σπλάχνον τοῦ ἀνθρώπου
Ποῦ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ζῇ.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

208. Μεταγραμματισμός.

Πόλις εἶμαι τῆς Ἑλλάδος,

Ὅπως ἔχω ἂν μάψισθι.

Ἐν φωτὶν ἂν καλλίσθῃς,

Κίνημά σου θαποκλήσης.

Ἐστὴν ὑπὸ Γε. ργ. Α. Νάκου

209. Κυβόλεσιν.

* — Χρονικὴ Διάρεσις

* — Ἀρχαία Θεά.

* — Ἐπίρημα βεβαιωτικόν.

Καὶ καθέτω, τὰ ἴδια.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρεως

210. Διπλὴ Ἀνθρ. ἐξ Ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικά των ναποτελῶν ὄσαν, τὰ δὲ τρίτα γράμματα κοινὴν τροφήν.

Μισῶ, χειμὼν, νίκη, γέρον, ἀπαρ-αόδοτος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ριζοσπάστου.

211. Φωνηεντοποίηση.

Μνῆρος - τν - ρην - π - πρ - ψς

Ἐστὴν ὑπὸ Παν. Κ. Λάμπρου

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 42

532. Γαλλία (Γαλή, ἀ 1) — 533. Σύμη (σύ, μή.) — 534. Λυβήκη — Κυβέλη.

535. ΑΘΗΝΑΙΣ — τὸ κ ἐρ δος. (Ἡ Θ Μ Ε Α Τ ἀνάνωσις κατὰ στή- ΗΜΙΣ Ε Ι Α λας, ἐκ δεξιῶν, ἐκ Ν Σ Κ Υ τῶν κάτω κ' ἐκ τῶν Α ΛΕΚΤ Ω Ρ ἀνω ἐναλλάξ.) — 537 —

Ι Ι Ω Ο 541. Διὰ τὸ Γ : π ά Σ ΤΑΥ Ρ Ο Σ γ ο ς, γ α μ ο ς, γ υ ο ς, Γ α ι ο ς, Γ α ι ο ς.

542. ΤΑΜΕΣΙΣ (Ταχὺς, Ἀνοίξις, Μάλιστα, Ἑλπίς Σωφροσύνη, Ἰουδαίος, Σπάρτης) — 543. Ἀνθρόπος ἀ- γράμμασος ἔχον ἀπελευκτόν. — 544. Εἰς τὰς ὕβρεις περιφρόνησις.

(εἰς τὰς ὕβρεις - περὶ φρο νί - εἰς εἰς.)

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλάδιου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 2 ἕως 8 Μαΐου.

Συνοδευόμεναι με 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ : Γρ. Ε. Γρηγοράκης, Θ. Π. Κουροπόπουλος, Χρυσὸς Αἰών, Κ. Α. Καφαντάρης, Μέλισσα, Η. Μαρινόπουλος,

Ἡρώς τοῦ Αἰλίου, Κύμα τοῦ Αἰγαίου. ΑΜΑΔΙΑΔΟΣ : Α. Ι. Μπαλτῆς, Θ. Γ. Σταυρόπουλος, Κ. Γ. Σταυρόπουλος, Α. Κ. Παπαδόπουλος, Ἐραστία Κ. Σαντοπούλου, Γ. Π. Καταστάσης.

ΑΡΓΟΥΣ : Α. Β. Μαρτίνος, Ἰω. Α. Γιοφμάς.

ΒΟΛΟΥ : Ἰω. Α. Καρανῆς, ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ : Κ. Γεωργιάδης, ΚΑΛΑΜΩΝ : Μαργαρίτα Βουγιούκα, ΚΑΡΑΙΤΗΣ : Βικτωρία Π. Μαλαμούλη, Αἰ. Νικοπούλου, Φανή Κασιδι.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Μαρία Σ. Μέρμυ, ΚΟΡΙΝΘΟΥ : Γ. Κολιόπουλος, Γ. Γ. Γερασιμῆ, Γ. Κ. Ἀναστασόπουλος, Μαρία Α. Κολιόπουλου.

ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ : Μίνα Κουτσαγγέλη, Θ. Α. Μαχτίδης, Δέληνα Π. Δημητρίδου, Παναγιώτα Κ. Γούση, Τρομυδία Σ. Ἀθανασίου, Ἐλένη Μ. Πατρικίου, Γ. Ε. Γερακῆς, Η. Α. Λοράνης, Ὀλγα Ι. Βλάχου, Κική Γ. Πισατά, Χρ. Σ. Ἠλιόπουλος, Φαίδ. Γρ. Γρηγορόπουλος.

ΣΑΜΟΥ : Ἰω. Κ. Παπαταχάρης, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ : Εὐαγ. Μ. Μιχαλοπούλου, Βασ. Α. Τσιάλλας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ : Γ. Γ. Φουσάρας, Ν. Βογιατζῆς, Γ. Ν. Κάραλης, ΧΙΟΥ : Αἰκατ. Γ. Αεοντῆ, Μαρτ. Μ. Μονογυιού.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὄνομα, ὅως καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλάντων λεπτὸν μόνον μετὰ τὴν λύσιν των, εἰσαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ ἐκλήθησαν οἱ ἐξῆς τρεῖς : Γρηγόριος Ε. Γρηγοράς ἐν Ἀθήναις, Κατίνα Μιχαλοπούλου Πειραιεὶ καὶ Βασίλειος Ἀγγ. Τσιάλλας Τριπόλει, οἱ ὅποιοι ἐνεργώσαν τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ἰουνίου,

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξεις μετὰ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος).] Πρὸς 10 λέξ. 20 λεπ. ἢ ἑξῆς, μετὰ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μετὰ κεφαλαία λεπ. 40 χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

1 ΠΗ — 172 1

Αγαπηταί μου Ὁδάλεια καὶ Δε Γουμπούλου, ἀποκλισητὰ λατρὰ ἀσθενεία μου καὶ ὄχι ἀμείψισα, δι' ἣν ἀδίκως παρεπνήθητε ! Παιτὰ ἡσμονήσατε ὅτι εἶπαμε καλογραφῶμεν πάντοτε διὰ τῆς Στ' Ἀγγελοῦ τῆς φιλάτης μας Διασώ; Ἐν τούτοις ἀπήνησα στῆς Στ' Σας τελευταίως, εὐχαριστῶ δ' ἐκ ὅπως ἀκόμη περισσότερον διὰ τὴν χρηρηρία γιὰ τὸ Δημοφίσιμα.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛ

1 ΠΗ — 173 1

Ολόθερμα εὐχαριστῶ σ' ὅλους τοὺς φίλους τοῦ εἶχανε τὴν καλωσύνην μετὰ ψήφισον. — Παγκόσμιον Ὄνομα

1 ΠΗ — 174 1

Ανταλλάσσω κάστες Ἑλληνιστῶν, ἰταλίσαι καὶ Ἰταλίσαι διὰ τὰς ἑστίαις.

1 ΠΗ — 175 1

Ιδεώδης Ἑλλάς, μεγάλως ἐκείνη διὰ τὸ ἀποτελέσμα τοῦ Δημοφίσιματος, Ἐγκαρδῶς σὺς συγχώρεται

Λέων τῆς Χαιρωνείας

1 ΠΗ — 176 1

Φιλάτη Μυρκέ, διὰ τὴν ἀδελφότητα τῶν συναδελφικῶν συμπαθῶν Σας ἐκφράζω, ἥτις ἀποσπᾷ καὶ ζωῆραν τοιαύτην τῶν ἰδικῶν μου, εὐχαριστῶ ἀπείρως !

Ἐπὶ δὲ τῆς προτάσεως Σας, ἐκ μνήσκω τὴν περὶ μὴ ἀνταλλαγῆς Μυστικῶν (ΠΗ — 15) ἀγγελίαν μετὰ τὴν ἐπαναλήψιν τῶν θερμῶν ἐπιστολῶν μου πρὸς πάντας τοὺς εὐπροτειναντάς μοι ἀνταλλαγήν.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛ

1 ΠΗ — 177 1

Μπομπουλῖνα, ἐδεχομαι τὴν μετασίνα; ἀναμένω. — Σουλνίω

1 ΠΗ — 178 1

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ἙΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ,

ἰδρυθῇ ἐν Ἀθήναις ἰσχυρότατος ὁ σκοπὸν ἔχων τὴν διάδοσιν Διαπλάσεως, Ζητήσατε Καταστάσεις ἀντιπροσωπεύοντες. Σύνταγμα

Τρίμ. 0.75, ἔξμ. 1.50, ἔτηρ. 3.00

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενικός Ἀρχηγός : Φανή τῆς Πατρῴας

ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Πρόεδρος : Ἐνδοξος Στρατηγός, Ἀν. Ἰω. Μπινιάρης, Ταμία : Σωκρ. μάκης, Γραμμαὶ Ἀγ. Μαυρίκης, Σ. Χρ. Ταγαεζ, Δίαις : Κων. Ἀσπυλίου, Αἰσχόλου 47, Ἀθήναι.

ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ

Πρόεδρος : Μικρὰ Πηγή, Γραμμαὶ : Κων. Ἀσκητοπούλου, Αἰσχόλου 47, Ἀθήναι.

ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ

Πρόεδρος : Μικρὰ Πηγή, Γραμμαὶ : Κων. Ἀσκητοπούλου, Αἰσχόλου 47, Ἀθήναι.